

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

52. P-673/15

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ljiljani Tomić, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, OIB: 02958272670, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7, protiv tuženika HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, OIB: 63048129745, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, kojeg zastupaju odvjetnici u Odvjetničkom društvu Škarica i partneri d.o.o. iz Zagreba, Đorđićeva 3/b, radi naknade štete u iznosu od 74.191,74 kn, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 18. veljače 2019. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženika, s danom objave 29. ožujka 2019.

presudio je

- I. Utvrđuje se da tužitelj HRVATSKI ZAVOD ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE, OIB: 02958272670, Područna služba u Krapini, Krapina, Ivana Rendića 7, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika HTP MATIJA GUBEC d.d. u stečaju, OIB: 63048129745, Stubičke Toplice, Viktora Šipeka 31, kao stečajnog dužnika, ima novčanu tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn.
- II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kn, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je njegov osiguranik Mario Milički iz Marije Bistrice, Podgorje Bistričko 14, zadobio dana 29. travnja 2008. tjelesne povrede prilikom obavljanja poslova ručnog iskopa zemlje na radnom mjestu, kojom prilikom nizu poduzete ni primijenjene mjere zaštite zbog čega je došlo do odrona zemlje koja je zatrpala ozlijeđenog.

Za liječenje ozlijeđenog osiguranika tužitelj je platio zdravstvenim ustanovama prema priloženoj specifikaciji iznos od 74.191,74 kn koji iznos potražuje ovom tužbom.

Tužitelj je naveo da je temeljem odredbe čl. 28. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN br. 139/10) pravni slijednik Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu. Danom brisanja iz sudskog registra Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu, dana 31. siječnja 2011.,

tužitelj je od istoga preuzeo prava, obveze i dokumentaciju koja se odnosila na poslove zdravstvenog osiguranja za slučaj ozljede na radu i profesionalne bolesti.

Prema odredbi čl. 62. Zakona o zdravstvenom osiguranju zaštite zdravlja na radu (NN 85/06) tužitelj je kao pravni slijednik Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu obavezan od tuženika zahtijevati tražbinu po ozljedi koju je osiguranik zadobio na radu budući isti nije proveo mjere zaštite na radu, radi čega je došlo do ozljeđivanja osiguranika. Tužitelj je postavio zahtjev za namirenje tražbine mirnim putem, no tuženik nije podmirio tražbinu tužitelja.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti smatrajući da troškovi za kojega ga tužitelj tereti nisu osnovani, niti su bili potrebni.

U tijeku postupka tužitelj je predložio provesti medicinsko vještačenje, vještačenje po sudskom vještaku za zaštitu na radu, te financijsko vještačenje.

Rješenjem od 14. listopada 2014. utvrđen je prekid postupka obzirom da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak pod poslovnim brojem St-276/14, a koji postupak je nastavljen nakon što je stečajni upravitelj tuženika obavijestio sud da je preuzeo postupak u ovoj pravnoj stvari, a obzirom da je u stečajnom postupku osporena tražbina tužitelja.

Tuženik je u nastavku postupka osporio uzročno-posljedičnu vezu i visinu tužbenog zahtjeva. U odnosu na izmijenjeni tužbeni zahtjev koji predstavlja preinaku tužbe, a kojeg je tužitelj uredio podneskom od 3. ožujka 2015. na način da isti glasi: "Utvrđuje se da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika kao stečajnog dužnika ima novčanu tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn."

U nastavku postupka provedena su vještačenja po stalnom sudskom vještaku specijalisti medicine rada dr. Jasna Pejković na okolnost opravdanosti troškova liječenja ozlijeđenog osiguranika, zatim financijsko-knjigovodstveno vještačenje na okolnost visine potraživanja, te vještačenje po vještaku zaštite na radu Damiru Mikecu iz tvrtke Mikrijad d.o.o. na okolnost da li je tuženik primijenio propisane mjere zaštite na radu shodno zakonskim odredbama i u skladu s pravilima struke.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicine rada Jasne Pejković proizlazi da je osiguranik tužitelja Mario Milički stradao u štetnom događaju 29. travnja 2008. pri čemu je zadobio teške tjelesne ozljede koje su priznate od HZZO-a kao ozljede na radu pod šifrom MKB: SO6.1 traumatski edem mozga i to prilikom obavljanja ručnog iskopa zemlje kada je zbog neprimijenjenih mjera zaštite došlo do odrona zemlje koje je zatrpalo osiguranika tužitelja. Konačni zaključak vještaka medicine rada je da su troškovi liječenja ozlijeđenog osiguranika tužitelja opravdani jer da nije došlo do predmetnog štetnog događaja te zadobivenih teških i po život opasnih tjelesnih ozljeda glave sa traumatskim edemom mozga, ugroženosti vitalnih funkcija prignječenja grudnog koša sa točkastim krvarenjem po grudnom košu te znacima kompresije gornje šuplje vene i plućnim edemom ne bi ni došlo do gubitka radne sposobnosti osiguranika tužitelja.

Tužitelj je bio suglasan sa nalazom i mišljenjem ovog vještaka, međutim smatrao je da u donesenom nalazu i mišljenju nisu obuhvaćeni izdaci tužitelja za bolovanje osiguranika, te je predložio dopunu nalaza i mišljenja, a radi donošenja nalaza i mišljenja o uzročno-posljedičnoj vezi i izdataka tužitelja za bolovanje ozlijeđenog osiguranika i štetnog događaja.

Sudski vještak dr. med. Jasna Pejković dopunila je nalaz i mišljenje, nakon primjedbi tužitelja, te je detaljno obrazložila iz kojih razloga osiguranik tužitelja nije bio radno sposoban za obavljanje teškog fizičkog rada, rada na visini, rada u nefiziološkom položaju tijela, poslovima vezanim uz upravljanje strojevima koji mogu oštetiti vlastito zdravlje i sigurnost ostalih sudionika u radu, kao i radu u nepovoljnim mikroklimatskim uvjetima, odnosno da zbog multiorganskih oštećenja osiguranik tužitelja nije radno sposoban, te je zaključila da postoji uzročno-posljedična veza između izdataka za bolovanje ozlijeđenog osiguranika i štetnog događaja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka zaštite na radu Damira Mikeca proizlazi da se u trenutku nastanka štetnog događaja, poslodavci nisu pridržavali odredbama Zakona o zaštiti na radu i Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, nisu osigurali građevinsku jamu od pada u dubinu i nisu osigurali građevinsku jamu od urušavanja razupiranjem ili podupiranjem. Radnici nisu dobili zakonski propisana osobna zaštitna sredstva, nisu bili upoznati sa opasnostima i štetnostima na izvođenju predmetnih radova, poslodavac – investitor nije izradio pisanu uputu (proceduru) u kojoj bi bio opisan način iskopa i popravka puknutog cjevovoda, a nije ni osigurao stručnu osobu koja bi vodila brigu da se radovi obavljaju na način da se ne ugrožava sigurnost i zdravlje radnika. Građevinskim strojem je rukovodio radnik koji nije imao nikakve podobnosti za rad sa strojem sa povećanim opasnostima i nije ispunjavao potrebne uvjete za poslove s posebnim uvjetima rada radi čega su sve navedene okolnosti dovele do štetnog događaja i stradavanja radnika osiguranika tužitelja.

Iz nalaza i mišljenja financijsko-knjigovodstvenog vještaka na okolnost visine potraživanja isti je utvrdio da je tužitelj za liječenje ozlijeđenog osiguranika Milički Maria primio od zdravstvenih ustanova račune u ukupnom iznos od 74.191,74 kn, te prema navedenim računima izvršio plaćane zdravstvenim ustanovama za troškove liječenja ukupno iznos od 74.191,74 kn, time da se navedeni iznos sastoji od pojedinih računa prikazanih u tablici 1., koji su prilog tužbi, te koji su plaćeni na dane kako je navedeno u tablici 1. stupac 6. nalaza.

Konačno, potraživanje tužitelja od tuženika za troškove liječenja osiguranika Milički Maria iznosi ukupno 74.191,74 kn, a navedeni iznos sastoji se od pojedinih računa prikazanih u tablici 1. koji su prilog tužbi, te koji su plaćeni na dane kako je navedeno u tablici 1. stupac 6. nalaza.

Na nalaze i mišljenja vještaka zaštite na radu i financijsko-knjigovodstveno nije bilo primjedbi niti od jedne strane.

U tijeku dokaznog postupka, sud je izvršio uvid u isprave koje prileže spisu:

- prijava o ozljedi na radu od 19. lipnja 2008. (list 7-10 spisa),
- izjava oštećenog (list 11 spisa),
- optužni prijedlog, kaznena prijava, presuda Prekršajnog suda (list 12-20 spisa),
- Zapisnik o inspeksijskom nadzoru (list 21-26 spisa),
- zahtjev za naknadu troškova (list 27-30 spisa),
- preslike računa (list 31-99 spisa),
- medicinska dokumentacija i preslike uplata, računi (list 107-135, 178-231, 251-579 spisa),
- nalaz i mišljenje vještaka spec. med. rada (list 234-242 spisa),
- nalaz i mišljenje vještaka zaštite na radu (list 634-639 spisa),
- nalaz i mišljenje vještaka financijsko-knjigovodstvenog (list 648-655 spisa).

Cijeneći rezultate dokaznog postupka, kako cjelokupno tako i svakog pojedinačno, a na osnovi odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 dalje: ZPP) ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Predmet spora u konkretnom predmetu je zahtjev tužitelja za naknadom štete u ukupnom iznosu od 74.191,74 kn (zahtjev iz tužbe), odnosno konačno postavljen zahtjev u iznosu od 125.531,71 kn, a koji iznos je isplaćen zdravstvenim ustanovama na ime troškova liječenja osiguranika tužitelja Maria Miličkog zbog ozljede na radu dobivene dana 29. travnja 2008.

Tuženik nije osporio aktivnu legitimaciju tužitelja kao pravnog sljednika Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje zaštite zdravlja na radu.

Između stranaka nije sporno da je osiguranik tužitelja Mario Milički u predmetnom štetnom događaju zadobio ozljede koje su priznate kao ozljede na radu.

Između stranaka je sporna visina tužbenog zahtjeva, osnovanost tužbenog zahtjeva jer je tuženik naveo u odgovoru na tužbu da su troškovi liječenja neosnovani i nepotrebni.

Prije svega, treba istaknuti slijedeće, glede konačno postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja kojim nakon nastavka prekinutog postupka traži od suda da se utvrdi da tužitelj kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika kao stečajnog dužnika ima novčanu tražbinu II. višeg isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn, sud isto ne smatra preinakom tužbenog zahtjeva. Naime, tražbina tužitelja osporena je u stečajnom postupku, te se jedino tako može postaviti tužbeni zahtjev, tj. na način kako ga je tužitelj postavio u skladu sa odredbama stečajnog zakona (*lex specialis*). Što se tiče visine tužbenog zahtjeva u rješenju ovog suda broj St-276/14 od 16. prosinca 2014. (list 158 spisa) razvidno je da je osporena novčana tražbina stečajnog vjerovnika – tužitelja u iznosu od 125.531,71 kn, slijedom čega tužitelj jedino može u nastavku postupka tražiti da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom se utvrđuje da tužitelj, kao stečajni vjerovnik u stečajnom postupku poslovni broj St-276/14 protiv tuženika, kao stečajnog dužnika, ima novčanu tražbinu II. isplatnog reda u iznosu od 125.531,71 kn.

Nadalje, uvidom u prijavu o ozljedi na radu od 19. lipnja 2008. (list 7-9 spisa) utvrđeno je da je do ozljede radnika Maria Miličkog došlo na otvorenom prostoru pored kotlovnice, u krugu HTP "Matija Gubec" radi pada – odrona zemlje na radnika, tijekom izvođenja radne operacije protivne pravilniku, te da je uviđaj obavio inspektor zaštite na radu Nenad Horvat.

Iz kaznene prijave Državnog inspektorata od 20. lipnja 2008. razvidno je da je ista podnesena protiv direktorice hotela Ljubice Kumpar koja je predmetnog dana rasporedila radnika Maria Miličkog na poslove obavljanja iskopa u krugu hotela, a pri tome nije osigurala izvođenje radova pod stručnim nadzorom, kao i da radnici raspoređeni na obavljanje poslova iskopa, među njima i Mario Milički, nisu bili osposobljeni obaviti te poslove na siguran način. Vezano na prethodno, provedeno je vještačenje po vještaku zaštite na radu čijem nalazu i mišljenju ovaj sud poklanja vjeru kao stručno i nepristrano izrađenom po pravilima struke i u kojem je nalazu i mišljenju vještak Damir Mikec nakon detaljne analize utvrdio da se u trenutku nastanka štetnog događaja poslodavci nisu pridržavali odredaba Zakona o zaštiti na radu i Pravilnika o zaštiti na radu u građevinarstvu, te je posljedično tome došlo do stradanja radnika osiguranika tužitelja.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicine rada Jasne Pejčković proizlazi da su opravdani troškovi liječenja i bolovanja osiguranika tužitelja obzirom da su povezani sa nastankom štetnog događaja, te je istom nalazu sud poklonio vjeru jer je izrađen u skladu s pravilima znanosti i struke, te je vještak svoje mišljenje iznio savjesno i argumentirano temeljem dostupne dokumentacije.

Konačno, provođenjem financijsko-knjigovodstvenog vještačenja, na okolnost visine tužbenog zahtjeva postavljenog u tužbi utvrđeno je da je tužitelj za liječenje osiguranika primio račune u iznosu od 74.191,74 kn koje je i podmirio. Nalazu i mišljenju vještaka Ljupka Omazića sud je poklonio vjeru jer je izrađen u skladu s pravilima znanosti i struke, te je vještak svoje mišljenje iznio savjesno i argumentirano temeljem dostupne dokumentacije.

Iz provedenih dokaza u ovom konkretnom predmetu proizlazi da je osiguranik tužitelja zadobio ozljedu na radu izvršavanjem radnog zadatka po nalogu direktora tuženika.

Prema odredbi čl. 8. ZZR zaštita na radu je sastavni dio organizacije rada i izvođenja radnog procesa, a ostvaruje se obavljanjem poslova zaštite na radu i primjenom propisanih, ugovorenih, kao i priznatih pravila zaštite na radu te naređenih mjera i uputa poslodavca. Preventivne mjere te radni i proizvodni postupci koje poslodavac primjenjuje na temelju procjene ili u slučaju potrebe moraju osigurati najveći mogući stupanj zaštite sigurnosti i zdravlja radnika i biti uključene u sve radne procese poslodavca i na svim stupnjevima organizacije rada i upravljanja (st. 2.). Prema odredbi čl. 15. ZZR-a, poslodavac odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu, profesionalnom bolešću ili bolešću u vezi s radom po načelu objektivne odgovornosti, na koju ne utječu propisane obveze radnika u području sigurnosti i zdravlja na radu.

Nadalje, odredbom čl. 26. ZZR-a propisano je da poslodavci ili njihovi ovlaštenici moraju biti osposobljeni iz područja zaštite na radu, ako se radi o tehnologijama u kojima postoji opasnost od ozljeda na radu, profesionalnih bolesti i poremećaja u tehnološkom procesu koji bi mogli ugroziti sigurnost radnika. Odredbom čl. 27. ZZR-a propisano je da je poslodavac dužan radnika prije početka rada obavijestiti o svim činjenicama i okolnostima koje utječu ili bi mogle utjecati na sigurnost i zdravlje radnika vezanim uz obavljanje poslova i osposobiti ga za rad na siguran način (st. 1.). Poslodavac ne smije dozvoliti samostalno obavljanje poslova radnicima koji prethodno nisu osposobljeni (st. 2.). Također, odredbom čl. 28. st. 1. ZZR-a propisano je da je poslodavac dužan osposobiti radnika za rad na siguran način i dati mu informacije i upute vezane uz njegovo mjesto rada i poslove prije početka rada, kod promjena u procesu rada, kod uvođenja nove opreme i nove tehnologije i kod upućivanja radnika na novi posao.

Slijedom svega iznijetoga, ovaj sud je ocijenio da tuženik, kao poslodavac tužiteljevog osiguranika, nije primijenio sve propisane mjere zaštite na radu u smislu odredbe čl. 17. ZZR-a, odnosno tuženik je prema ocjeni ovog suda propustio provesti sve mjere zaštite na radu koje bi spriječile ozljeđivanje radnika. Sud nije iz provedenih dokaza utvrdio da bi osiguranik tužitelja bio isključivo odgovoran za nastanak predmetnog štetnog događaja.

Uzimajući u obzir utvrđenje da tuženik nije primijenio sve propisane mjere zaštite na radu, činjenicu da između stranaka nije sporna uzročna veza između ozljeđivanja osiguranika tužitelja i nastalih troškova liječenja te činjenica da su mu zadobivene ozljede priznate kao ozljeda na radu, kao i činjenicu da tuženik nije osporio da su utučeni troškovi liječenja

plaćeni, ovaj sud je ocijenio da su u konkretnom slučaju ispunjene sve pretpostavke odgovornosti tuženika za štetu te je slijedom toga odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

Tužitelju je priznat kao potreban parnični trošak u iznosu od 9.000,00 kn, i to za navedena tri vještačenja za svako po 3.000,00 kn, slijedom čega je riješeno kao u točki II. izreke presude, a temeljem čl. 154. s t. 1. i čl. 155. ZPP-a.

Tuženik nije uspio u ovom postupku, te mu nisu priznati parnični troškovi u iznosu od 10.000,00 kn koje je zatražio troškovnikom predanim na ročištu dana 18. veljače 2019. godine.

U Zagrebu, 29. ožujka 2019.

Sudac:
Ljiljana Tomić. v.r.

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude može se podnijeti žalba u roku od 8 dana računajući od primitka pisanog opravka, na Visoki trgovački sud RH u Zagrebu, a putem ovog suda. Žalba se podnosi u 3 primjerka.

Za točnost opravka:
Maja Malec